

אור הזוהר 42 * טבת תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

עיר וקדיש מן שמיא נחית

ט"ל תשכ"ח מפי זרעו

רבינו בעל הסולם
נשמת האריז"ל בדורינו

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

קונטרס

הנשופר והאחרון

הכנה לגאולה - יחד שבטי ישראל לומדים זוהר הקדוש

בספרו "אדיר במרום", מהי פונת הדברים הללו של הזוהר. וכן כי פדאי מאד דוקא עכשו לדבק בקריאת ספר הזוהר הקדוש גם בגירסא (פידוע, מדברי גדולי המקבלים שקריאת ספר הזוהר פועל פעלות רוחניות עצומות גם אם לא מבינים את המלים שקוראים).

וזה לשונו הטהור: "תניא אמר ר' שמעון לחבריא עד אימת נתיב בקיימא דחד סמכא".

מן התקונים הגדולים שנתקנו בעולם היה ספר הזוהר, כְּאִשֶּׁר נֶאֱמַר שֶׁבְּחֵיו בְּכַמְהָ מְקוֹמוֹת מִמֶּנּוּ עֲצָמוּ, כִּי הוּא לְגַאֲלָה הוֹכֵן, וְלִהְצַמִּיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל. וַיִּתְבָּאֵר בּוֹ דָּבָר זֶה בְּכַמְהָ מְקוֹמוֹת בְּרַעֲיָא מִהֵימְנָא, וּבִתְקוּנִים כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים. וְגַם פֶּה בְּפִרְשֵׁת נִשְׂא (קכ"ד ב): "וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילְנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ הָאִי סֵפֶר הַזוֹהַר, יִפְקֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" (ובגלל שעתידים ישראל לטעם מעץ החיים שהוא ספר הזוהר הזה, יצאו בנכותו מהגלות ברחמים).

והענין הזה תלוי הוא בעקרים גדולים מעקרי החכמה, ומושפש בעומקי ההנהגה, אשר הכין ופעל האדון היחיד על עמו ועל נחלתו, לנחותם הדרוך אשר יגיעו בו אל רב טוב המכון בראשית המחשבה. וצריך שתדע כמה חסרו ישראל בגלותם, ומה תקונים צריכים הם להם להחזירם לקדמותם. ובחשוב המשורר (דוד המלך עליו השלום) על הענין הזה, והבין החסרונות הגדולים האלה, היה מתאונן ואומר: "אותותינו לא ראינו, אין עוד נביא" וכו' (תהלים עד, ט). כי באמת חכמה רבה ויקרא אבדה מישראל, וחכמינו זכרונם לברכה אמרו "מיום שתרב בית המקדש, שרו חכמיא למהוי כספריא" כו' (סוטה מ"ט א). והיה המשורר מתפלל על זאת ואומר: "עד מתי אלהים

"ובני ישראל יצאים ביד רמה" (שמות פרק י"ד ח), פעמי הגאולה ותקון אחרית הימים החלה עוד מימי יציאת מצרים. מאז ומתמיד, בכל יום אנו היהודים מחכים ומצפים לגאולה השלמה, ולהבטחת הנביא מיכה (פרק ז' ט"ו) "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ונראה כי לפי כל הסימנים היא מתקרבת בצעדי ענק, ובכלל יכול להיות שאנחנו כבר עמוק בפנים. עם זאת, נראה כי רוב העולם עדין שקוע בעולם הזה, ודואג לפנסיה שלו, ולקנות בתים, ומסתפל קדימה לשנים הבאות, כדי לתכנן ולדאג שהם יחיו ויתקיימו בדיוק כמו שהוא חפץ. דבר כמובן שלא סותר את האמונה שבכל רגע זה יקרה. גדולי הרבנים בעם ישראל מדאגים מהמצב הקיים, ועל פי דברי חכמינו ז"ל, חוזים שבעתיד תפרץ מלחמה כוללת, הכוללת נפילת טילים, פצצת אטום וכו' רח"ל. ואולי לא מפיצים את הנושא הזה ברבים בשל חשש לבהלה, אף טוענים כי זו עלולה להיות המציאות אם לא נחזר כלנו בתשובה שלמה, כדברי הגמרא בסנהדרין (דף צ"ז ע"ב): רבי אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה נגאלין ואם לאו אין נגאלין, אמר ליה רבי יהושע אם אין עושין תשובה אין נגאלין?! אלא הקדוש ברוך הוא מעמיד להן מלך, שגזרותיו קשות כהמן, וישראל עושין תשובה, ומחזירן למוטב, עכ"ל. כמובן שהנושא אינו פשוט ואינו קצר מכדי לפרט עליו כאן, אף צריך לזכר ולדעת שהכונה היא למלחמת גוג ומגוג, וכן לעדן חדש בעולם.

ידוע מה שנכתב בזוהר הקדוש, שבאמצעות ספר הזוהר אפשר לזכות לצאת מהגלות ברחמים, דהיינו ללא יסורי חבלי משיח. ורבנו משה חיים לוצאטו הקדוש זיע"א מסביר

אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר - גאון" (משלי טז, יח), ועל פן גם בריחת משה ורבי שמעון בר יוחאי היו על ידי הגזרה. וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזוהר, הנה כבר ענין התבה קים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהיינו: הנדבק בספר הזוהר כבר מגיע ל"אמא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשוא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה.

והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזוהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזוהר הזה, פי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא (בסוף הימים, כדורו של מלך המשיח), עכ"ל.

מפעל עולמי להצלת עם ישראל בקריאת הזוהר הקדוש

בשנים האחרונות התעוררה תנועה גדולה בעם ישראל לשוב בתשובה, ומעוררים אותנו לזכות לתשובה מאהבה, ולהתאחד בקריאה ולמוד בזוהר הקדוש, מה שיביא ויחיש את ביאת המשיח. (זוהר חדש פרשת נח). הדברים מבססים על פי דבריהם של גדולי ישראל, ומצוטטים מגדולי עולם לאורך כל הדורות. האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א מייסד מפעל הזוהר העולמי למען הצלת עם ישראל בקר אצל הצדיקים הקדושים המקבלים, רבי אברהם חי, רבי דוד חיים שטרן, רבי נסים פרץ, רבי אליעזר ברלנד ראש ישיבת "שובו בנים", רבי מאיר שטרן מרא דאתרא קדישא מירון, ובנש"ק רבי יחיאל אבוחצירא מרא דאתרא רמלה, רבי יששכר בניהו שמואלי שליט"א (ראש ישיבת המקבלים נהר שלום ירושלים), רבי יצחק מאיר מרגנשטרן, ומשמח אלקים ואדם שר החינוך רבי שלום ארוש ראש ישיבת "חוט של חסד" ירושלים, רבי שלמה יהודה שווייצער מלפנים אב"ד במאנסי נ"י, ועוד הרבה גדולי ישראל, וכיחד עם מוסדות אהל הרשב"י בראשות הרב שרגא שניצור שליט"א, יזמו קריאה משתפת: "יהודים יקרים הצטרפו למבצע שירעיד את השמים - פצצת אטום הכי הגדולה בעולם שתציל את עם ישראל", כי כנגד שער החמשים של הסטרא אחרא צריכים ומכרחים להוציא את הנשק האטומי הרוחני כדי שנוצח לשער החמשים של הקדושה. ובתחבולות תעשה לה מלחמה!!! על פן המבצע המתכנן הוא: התאחדות בקריאה ולמוד של הזוהר הקדוש לכל היהודים בעולם. עד כה ב"ה התאחדו יהודים רבים בכל התפוצות, ובנוסף זכינו שכ-70,000 יהודים מתאחדים כדי שנוצח ל-1000 סיומים של הזוהר הקדוש מידי חדש בחדשו (כל אחד לומר 4.5 דקות ביום בסך הכל).

יחרף צר" כו' (שם עד, י). ובפסוקים אלה נכללים סודות גדולים מאד בענין הזה, שמע והבן:

ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזוהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתין, כמזכר בתקונים. ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרף אלא יציאה. וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו, ובמנוסה לא תלכו, כי הולך לפניכם ה' ומאספכם אלוקי ישראל..."

והאמת, כי ספר הזוהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) לברכה, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרף לו (באחרית הימים) אלא יציאה. ואודיעך מה תועלת נמצא בזה. והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח. והענין: כי חבלי משיח לא היו צריכים, אלא כמו חבוט הקבר, הצריך להפריד מן האדם הזהמא שנדבק בו, פן היו צריכים החבליים (חבלי משיח) כדי להפריד מישראל [את] זהמת הגלות, כדי שיוכלו לברח פנוצ'ר לעיל, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד מאמר חכמינו זכרונם לברכה הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין צו ב), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוף תגברת הסטרא אחרא אינו יכול לתקן התקון הצריך. וצריך שהסטרא אחרא תשאר כפופה וקשורה תחת ישראל פנוצ'ר לעיל, ולכן צריך להם שתי הפעלות:

לצאת מן הקלפות ההם בדרך בריחה, כי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה.

ואחר כך שיצאו ממש מן הקלפות ביד רמה, שהקליפות תשארנה כפופות תחתם.

אך כיון שנדבק הרבה בהם הזהמא, לא היה אפשר להם לברח אלא על ידי החבליים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לה ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל). דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות ז"ן, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אמא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זוהר חלק ג' סה א), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה.

ולכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאמא ושם נשבר כחו, כי

הקדוש (פרשת ויחי), והרמח"ל הקדוש, וכהבטחת הרעיא מהימנא ע"ה, וכאשר ידבקו ישראל הקדושים והטהורים בזוהר הקדוש, ירבה הדעת דקדושה ואהבת דודים והשראת השכינה הקדושה, וכמאמר הזוהר הקדוש על הפסוק: (שמות פרק ב' ו') "ותפתח ותראה את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה", ואומר (הושע פרק יא א) "כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני", נער ישראל ואהבהו על ידי למוד הזוהר הקדוש^(א) ישראל ננערים מעפר, (שמות פרק ב כג) "ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה", ותעל שועתם אל האלהים, לגוים דין וישראל אהבה ורחמים, ואמרו במדרש (רבה דברים פרשה ב פסוק כג) דבר אחר אמר רבי אלעזר כשנגאלו ישראל ממצרים לא נגאלו אלא מתוך חמשה דברים אלו, מתוך צרה, ומתוך תשובה, ומתוך זכות אבות, ומתוך רחמים, ומתוך הקץ. מתוך צרה דכתיב, (שמות ב) "ויאנחו בני ישראל", מתוך תשובה דכתיב (שם) "ותעל שועתם", מתוך זכות אבות דכתיב, "ויזכר אלהים את בריתו", ומתוך רחמים דכתיב, "וירא אלהים את בני ישראל", מתוך הקץ "וידע אלהים", ואף לעתיד לבוא אין נגאלים אלא מתוך חמשה דברים הללו, מתוך צרה דכתיב "בצר לך", הרי מתוך צרה, "ושבת עד ה' אלהיך" הרי מתוך תשובה, "כי אל רחום ה' אלהיך" הרי מתוך רחמים, "ולא ישפח את ברית אבתיך" הרי מתוך זכות אבות, "ומצאוק כל הדברים האלה באחרית הימים" הרי מתוך הקץ, ודוד פרש אותן (תהלים קו) "וירא בצר להם" הרי מתוך צרה, "בשמעו את רנתם" הרי מתוך תשובה, "ויזכר להם בריתו" הרי מתוך זכות אבות, "וינתן אותם לרחמים" הרי מתוך רחמים, (שם) "הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים" הרי מתוך הקץ, עכ"ל. ובלמוד הזוהר הקדוש אנו נגאלים, כי בכחו לברר ניצוצי הקדושה מתוך הקלפות, ולקרב את הגאולה, וכידוע כל עפוב הגאולה הוא היות ואותם הנשמות דורשות להוציא אותם מתוך הקלפות, וכן כל היסורים רחמנא ליצלן באים מחמת זה, ולמוד הזוה"ק יכול לברר ניצוצי הקדושה הנמצאים בעומק הקלפה מה שאין כוח בשאר המודים לעשות, ועל ידי זה נזכה להמשיך ברכה ישועה וקדושה על עם ישראל, ועוד מוסיף ואומר הרב בניהו יששכר שמואלי "ואפילו ילדים קטנים בתלמוד תורה תינוקות של בית רבן^(ב) צריכים לעסק בזוהר הקדוש ולא לפחד, כי אדרבה בלמודם מסירים את הפחד מעם ישראל, אפילו נשים צדקניות^(ג) יגרסו בזוהר הקדוש ויבא מזה רק טוב, והיה זה

בקונטרסים ובחבורות ובעלונים שהודפסו ומופצים על ידי מפעל הזוהר העולמי מספר בהרחבה, כי מעלת למוד הזוהר הקדוש גדולה היא לאין שעור ולאין ערך, וכי ישנן סגולות רבות שיכולים לזכות להם רק על ידי למוד הזוהר הקדוש. עוד כתבו הרבנים הצדיקים כי חובה על כל יהודי באשר הוא שם להפיץ וללמד את הזוהר הקדוש מידי יום ביומו ובפרט בישיבות וכוללים לקבע למוד פשעה בכל יום - כי הוא לבד ימנע מעם ישראל, מחלות קשות, אסונות למיניהם, תאוונות דרכים, וכדומה. "ועוד חובת השעה לעצר המשחית ושחם ושלום לא יפעל ולא יוכל ההמן האיירני ימח שמו להפק זממו ח"ו, כי אין דבר בעולם שאי אפשר לפעל בו על ידי למוד הזוהר הקדוש, ולמוד זה עושה נחת רוח גדול ביותר בשמים, כי גלותינו הארפה והיסורים הנוראים של עם ישראל הם למטרה אחת, לבלתי ידח ממנו נדח, כמו שכתב הגאון הקדוש רבי יעקב מליסא זי"ע בספרו "צדור המור" על שיר השירים (פרק ד ב) "שניך פעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושפלה אין בהם", וזה לשונו: "שניך פעדר הקצובות" כי הגליות והיסורים הבאים על ישראל הכל נרמזו במעשי אבות כמובא במדרש (רבה וישלח פרשה ע"ה סימן י"ג) על הפסוק: "ורוח תשימו בין עדר ובין עדר" (בראשית לב טז), דהינו שיהיה רוח בין צרותיהם של ישראל, וזהו כונתו כאן שניך פרוש אכליך, הצרות והיסורים שמכלים אותך הן פעדר הקצובות, כאשר נקצבו על פי העדרים ששלח יעקב לעשיו כן הוא שעלו, שייסורים עולים ומסתלקים מן הרחצה, כשרוחצים את פתם העונות, כי נאמנים הם בשליחותן, שכלם מתאימות, סבת שליחת היסורים הוא, בכדי לזכך את ישראל, שיהיו מחברים להשכינה, [מתאים הוא מלשון חבור], וכן אמרו במדרש, שישאל הם מתאמים להשכינה, ושפלה אין בהם בכדי שלא ידח ממנו נדח, ועל ידי יסורים כלם יזדככו ויתחברו להשכינה הקדושה, ושום שפול לא יהיה בהם עכ"ל. ובאמת זוהי כל התכלית של אריכת הגלות לבלתי ידח ממנו נדח, וכמו שירידת ישראל לגלות מצרים היה כדי לתקן הניצוצות הקדושים שגפלו שם, כן הוא בגלותנו זאת, כל כבוד השעבוד הוא לזה, כי על ידי היסורים מתמרקים העונות. אף ידוע כי כבר הבטחנו דעל ידי למוד כל פרד"ס התורה ובפרט למוד הזוהר הקדוש לא יצטרכו נסיון ולא יסורים והם מצליחים ומבררים הניצוצות הקדושות באהבה, וכדברי האור החיים

א. ובספר שיח יצחק (חלק א - דרוש בענין ב' נונים של ויהי בסופו וכו'), וב' צבאות הם צבא מעלה בשמים, וצבא מטה בארץ, הם ישראל, והם ג"כ נקראים "נער", כמ"ש "כי נער ישראל ואהבהו", וכאשר מתחברים ב' הצבאות ביחד ע"י התורה והמצוות שמקיימים ישראל, אז מקבלים הברכות משדי אדם, ואז אין עין הרע שולטת בהם.

ב. ובתרגום יונתן (על שיר השירים פרק ח פסוק ט), על הפסוק אם חומה היא וגו', כתב, דקודם זמן הגאולה יאמר מיכאל רבהון דישאל, שאם יתנו ישראל כספא למקני יחוד שמייה דמרי עלמא אז יצילו בזה את ישראל בזמן מלחמת גוג ומגוג, ואין רשות לעמים לשלוט בהם, ואפילו אי מסכנא אי מן פיקודיא נבקש רחמים עליה ויזכר להם הזכות התורה שעוסקים בה התינוקות, עיין שם בלשונו הטהור ותרווה נחת. וצריך ביאור מה שכתב אי מסכנא היא מן פיקודיא, הלא יש לנו הרבה מוסדות לימוד תורה וצדקה? אלא צריך לראות מה שכתב בתחילת דבריו, וזה לשונו: למקני יחוד שמייה דמרי עלמא אז יצילו בזה את ישראל בזמן מלחמת גוג ומגוג, זאת אומר שדווקא למקני יחוד שמייה דמרי עלמא, אבל לא אלו הבונים

בנינים כביכול לתורה ולבית הכנסת, וכל כוונתם הוא לשם עצמם, כמו שכתב בזוהר הקדוש (בראשית דף כ"ה:) על חמשה מיני ערב רב שאחד מהם הם אלו וזה יהיה ניסיון הערב רב לפני הגאולה, ולכן מיכאל הכהן הגדול שר ואפוסטרופוס של ישראל מחפש מי שנתון כסף לשם שמים ולא נתקיים בו הקללה של ירמיה הנביא על אנשי ענתות הכשלים בעניים שאינם מהוגנים (עיין ב"ק דף ט"ז ע"ב), וכאשר גם זה לא נמצא ונקראים מסכנא היא מן פיקודיא, מה שנשאר לנו זה רק לימוד תורתן של תינוקות של בית רבן, ולכן כל כך חשוב שהתינוקות ילמדו זוהר הקדוש שיעלה הבל פיהם הטהור לפני כסא הכבוד, להשפיע רחמים אהבה וגאולה על עם ישראל.

ג. וכמו שידוע מהאמא של הגה"צ רבי יהודה צדקה ראש ישיבת פורת יוסף זי"ע, אחיניתו של מרן הבן איש חי ע"ה, שהייתה קמה לפנות בוקר ולומדת זוהר הקדוש עד לפני תפילת הניץ ואחר כך מתפלל בציבור בנין החמה, ומסיימת את כל הזוהר הקדוש בכל שנה ושנה, ולזה זכתה לבנים צדיקים קדושים וטהורים.

כלומר בדרגנו אנו, ולכן משמים מעוררים ומזכים את ישראל בלמוד הקדוש הזה, וקבעו גדולי ישראל, שנכון לכל יהודי שיקבע לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט (בספר הזוהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת ה' לדבק בספר הזוהר. והרי ידוע שספר הזוהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות.

שְׁלוֹם אָמֵן", עכ"ל. וכשֶׁהָאוֹר הַפְּנִימִי מִתְגַּלֶּה מִתְקִים "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה", "שלהבת-ה'", "והשיבו וחייו", "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום". והנה, זכינו שספר הזוהר מצוי לכל אדם בכל קצוות תבל, כמו שאמר הרשב"י בזוהר הקדוש שהחכמה הזאת צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדרורו של מלך המשיח,

הדורות, היו מעשי וחכמתי נפלאים ועולים מכמה צדיקים הראשונים תנאים ואמוראים, אשר על כן לא אצטער על זה כלל, כי בלי ספק יש לנפשי נפש בניהו וזכריה ורבי עקיבא מעלה יתרה על כל הצדיקים ראשונים מזמן התנאים ואמוראים. עד כאן לשונו, ואם כן מה נענה בדור הזה אשר עם כמה אלפים ורבבות מדרגות נתקטן הדור מאז ועד עכשיו, בודאי הוא חשוב מקצת העבודה גבי קודשא בריך הוא בזמן הזה מאוד מאוד בלי שעור (שבחי רבי חיים ויטאל ז"ע, שער הגלגלים דף ס"ב עמ' ב').

ד. כל מעשה טוב, ואפילו קטן, בדור זה – שקול ככמה מצוות, שקיימו בדורות ראשונים: פעם אחת שאלתי למורי, זכרונו לברכה, איך היה אומר לי, שבנפשי יש מעלה כל כך, והרי קטן שבדורות ראשונים היה צדיק וחסיד, שאין אני מגיע לעקבו. ויאמר אלי: דע, כי גדולת הנפש אינה תלויה כפי מעשה האדם הנראה לעיניים, כי בוחן לבות וכליות ה' יתברך, וכפי הזמן והדור הוא מעשה קטן מאוד בדור הזה שקול ככמה מצוות בדורות ראשונים, כי בדורות אלו הקליפה שולטת והרע מתגבר מאוד מאוד, עד אין קץ. מה שאין כן בדורות ראשונים, ואילו הייתי אני היום באותן

